

SPOZNAVAMO ČUTILA

Tokrat smo ugotavljali kateri deli telesa zaznavajo dražljaje. Različna čutila so se različno odzvala, kar je bilo moč videti tudi na obrazih otrok.

“Verjetno najbolj kislina limona, kar sem jih kdaj poskusil.”

“Kaj sta to pripravili?”

“Vidve sploh ne znata kuhati!”

“A so kuharice zbolele?”

“A kosilo tudi vidve kuhata?”

Tudi če imamo bodice v roki, samo da vidve ne pripravljata prigrizke.

Pretakanje, sortiranje, ličkanje,...

“Kuhamo mineštro.”

“No, zdaj pa pridita in poskusita, kako se okusno kosilo skuha!”

“Risanje na pšeničnem zdrobu?”

“Vaaauuu, to je pa res zabavno in sproščujoče.”

“Punci, zakaj tega ne počnemo vsakdan?”

Tokrat smo iskali pare, malenkost drugače in sicer smo pare otipali.

“Ku – ku, me vidiš?”

“Na koncu moje škatlice je narisana polžek. Kaj pa je na tvojem daljnogledu?”

Tukaj se nekaj pretaka in šumi. Kot velikanske ropotuljice.

Helena, super si se spomnila. Tale boben je res nekaj posebnega, njegov ropot je pa sploh zabaven.

Picollab

Trrrrrrrr!

"Ja, jaz jo slišim. Le kam jo je skrila?"

"Kaj pa misliš, da je to?"

"Ura!"

Pripravljena je prav posebna čutna pot.

Picollab

Najprej smo se sezuli in požgečkali po podplatih, da smo preverili, če smo res pripravljeni za najbolj zabavno pot.

“En čas pika, potem je zelo mehko, nato drsiiiii in na koncu še voda?”

“Ja, tole sta nas pa pošteno nahecali.”

“No, pa poglejmo, če so vsi orehi prilepljeni.”

“Mislim, da so.”

“Poglej, kamenčki niso.”

Pa je prišel konec naših doživljajskih dogodivščin.

Helena in Jelena

